

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

Openbare instelling opgericht bij de wet van 9 augustus 1963
Galileelaan 5/01 - 1210 Brussel

Dienst Geneeskundige Verzorging

VERZEKERINGSCOMITE

Nota CGV 2022/140

Brussel, 30-05-2022

BETREFT: Nieuwe verplichting voor de ondernemingen tot terbeschikkingstelling aan consumenten van een elektronisch betaalmiddel – Impact voor de zorgverleners

INHOUD:

In het kader van een actieplan anti-fraude en om tegenover de consument te garanderen dat er altijd een mogelijkheid is om te betalen via een elektronisch betaalmiddel, heeft de FOD Economie een nieuwe bepaling in het Wetboek van economisch recht (WER) ingevoegd, die aan alle ondernemingen de verplichting oplegt om minstens één elektronisch betaalmiddel aan te bieden aan de consument.

Deze verplichting wordt geïntroduceerd door de artikels 17 tot en met 20 van de wet van 17 maart 2022 houdende diverse fiscale bepalingen en fraudebestrijding, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 25 maart 2022.

De inwerkingtreding van deze bepalingen is vastgelegd op 1 juli 2022.

Artikel 18 van de voormelde wet van 17 maart 2022 voorziet in de wijziging van het WER en de invoeging van nieuw artikel VI.7/4, dat als volgt luidt:

“Onverminderd artikel VII.30, § 3, stelt de onderneming, wanneer de betaling in euro in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming plaatsvindt, aan de consument eveneens een elektronisch betaalmiddel ter beschikking.

Voor de toepassing van dit artikel is het elektronisch betaalmiddel een ander betaalmiddel dan muntstukken en bankbiljetten uitgedrukt in euro, verstrekt door een betalingsdienstaanbieder als bedoeld in artikel I.9, 2°, betreffende de definities van toepassing op boek VII van het Wetboek van economisch recht.”

Ter informatie, de begrippen onderneming en consument worden als volgt gedefinieerd in artikel I.1 van het WER:

“1° onderneming: elk van volgende organisaties:

- (a) iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent;*
- (b) iedere rechtspersoon;*
- (c) iedere andere organisatie zonder rechtspersoonlijkheid.*

[...];

2° consument: iedere natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden die buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit vallen;”

De Memorie van Toelichting met betrekking tot artikel VI.7.4 preciseert met name het volgende:

“Deze verplichte beschikbaarstelling van een elektronisch betaalmiddel laat ondernemingen niet toe om betalingen in speciën te weigeren, dit wil zeggen betalingen met muntstukken en bankbiljetten in euro. Betalingen in speciën moeten altijd worden aanvaard door de onderneming.

[...]

*Voorbeelden van elektronische betaalmiddelen zijn: **de beschikbaarstelling van een betaalterminal met (debeten/of krediet-)kaart, toepassingen voor smartphones, de mogelijkheid om via overschrijving te betalen, enz.** Dit begrip is bewust ruim opgevat om te kunnen inspelen op de technologische ontwikkelingen op het gebied van betalingen.*

[...]

Volgens de definitie van onderneming, toepasselijk op boek VI van het Wetboek van economisch recht (art. 1.8, 39°, WER), wordt onder onderneming verstaan “iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen”.

[...]

Deze definitie omvat dus ook de verenigingen, de vrije en de intellectuele beroepen. Zoals in de Europese rechtspraak wordt aangegeven, betreft het een begrip dat geval per geval dient te worden benaderd (C-105/17, raadpleegbaar op www.curia.eu).

Deze verplichting geldt bijgevolg niet enkel voor de ondernemingen in de gewone zin van het woord, maar ook voor de vrije beroepen en alle personen, verenigingen, besturen, enz., die economische activiteiten verrichten in relatie tot consumenten.

[...]

Tot slot moet in herinnering worden gebracht dat artikel VII.30, § 3, van het Wetboek van economisch recht, dat de begunstigde verbiedt om een vergoeding te vragen voor het gebruik van een bepaald betaalinstrument en voor betalingsdiensten waarop verordening (EU) 260/2012 van toepassing is, geldt. Dat houdt in dat de onderneming geen kosten zal kunnen aanrekenen aan de consumenten voor het gebruik van een elektronisch betaalmiddel.”

De volledige parlementaire documenten betreffende deze wet kunnen worden terug gevonden op de website van [de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers \(dekamer.be\)](http://debelgischekamer.be).

De FOD Economie herneemt verschillende informatie betreffende deze materie op diens website, op de pagina: [verplichting tot terbeschikkingstelling van een elektronisch betaalmiddel | FOD Economie](#).

De sancties betreffende het niet respecteren van deze verplichting worden voorzien in artikel XV.83 van het WER (toekomstig recht, eigen coördinatie):

“Met een sanctie van niveau 2 worden gestraft, zij die de bepalingen overtreden:

[...]

1° /2. van artikel VI.7/4 betreffende de verplichting tot beschikbaarstelling van een elektronisch betaalmiddel;”

Artikel XV.70 van het WER definieert dan weer wat een sanctie van niveau 2 is, zijnde:

“De inbreuken op de bepalingen van dit Wetboek worden bestraft met een sanctie tussen niveau 1 en niveau 6.

[...]

De sanctie van niveau 2 bestaat uit een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 10.000 euro.”

Daaruit volgt dat vanaf 1 juli 2022 de zorgverleners effectief, op straffe van sanctie, minstens één elektronisch betaalmiddel zullen moeten aanbieden aan hun patiënten.

Er is contact opgenomen met de FOD Economie betreffende de impact van deze nieuwe regelgeving voor de zorgverleners, met name in het geval waar deze zorgverleners gehouden zijn om hun beroep uit te oefenen buiten hun praktijk of vaste plaats van verzorging of in geval van hoogdringendheid.

De FOD Economie bevestigt dat *“gezien de heel algemene draagwijdte van deze bepaling, ze van toepassing is op zorgverleners, en dit zelfs wanneer deze hun beroep uitoefenen buiten hun praktijk of hun vaste plaats van zorgverlening, bijvoorbeeld bij een huisbezoek.*

Het artikel VI.7/4 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door artikel 18 van de wet van 17 maart 2022, voorziet geen uitzonderingen of afwijkingen op dit principe.” (zie bijlage).

BUDGETTAIRE WEERSLAG:

/

ADMINISTRATIEVE WEERSLAG:

/

PROCEDURE:

/

OPDRACHT:

Het Verzekeringscomité wordt verzocht kennis te willen nemen van deze informatie.

Bijlage : originele inhoud van het antwoord van de FOD Economie (FR)

« La nouvelle disposition, introduite par l'article 18 de la loi du 17 mars 2022 portant des dispositions fiscales diverses et de lutte contre la fraude, obligera, de manière générale, les entreprises à mettre également à la disposition du consommateur, un moyen de paiement électronique lorsque le paiement en euro a lieu en présence physique et simultanée du consommateur et de l'entreprise.

Dans l'exposé des motifs, le législateur fait référence à la notion très large d'entreprise, par laquelle on entend "toute personne physique ou personne morale poursuivant de manière durable un but économique, y compris ses associations". Cette notion inclut les associations ainsi que les professions libérales et intellectuelles, ce qui englobe aussi le secteur des soins (voir Doc Parl., Chambre, 2021-2022, Doc. 55 2472/001, p. 93).

Au vu de la portée très générale de cette disposition, elle s'applique aux dispensateurs de soins, et ce même s'ils exercent en dehors de leur cabinet ou d'un lieu de soins fixe, par exemple lors d'une consultation à domicile.

L'article VI.7/4 du Code du droit économique, introduite par l'article 18 de la loi du 17 mars 2022, ne prévoit pas d'exceptions ou de dérogations à ce principe ».

